



DRŽTE SE PEVNĚ SLOV PROROKŮ

Starší Neil L. Andersen

Předsednictvo Sedmdesáti

Fireside CVS pro mladé dospělé • 4. března 2007 • Universita Brigham Younga

Před třiceti třemi lety, když jsem studoval na Univerzitě Brigham Younga, jsem měl malou úlohu při večerním firesidu podobném tomu, jaký máme dnes. Řečníkem byl president Spencer W. Kimball, a když kráčel ke vstupu do Marriotova centra, byl jsem po jeho boku. Zeptal jsem se ho, zda je někdy nervózní, když stojí před tak velkým shromážděním. S úsměvem odpověděl: „Bratře Andersene, vždyť víte, že v písmech se píše: „Jste-li připraveni, nebudete se bátí“. (NaS 38:30.) Chvějí se od hlavy až k patě.“ Dnes vím, jak se cítil.

Vyjadřuji lásku a úctu všem, kteří zde sedíte, i těm z vás, kteří jste se shromáždili po celém světě. Znam vaši dobrotu a oddanost evangeliu, vaši víru a naději do budoucna a vaši touhu těšit Nebeského Otce. Modlím se, aby Duch Páně požehnal má slova a vaše chápání.

Držte se pevně železné tyče

Rád bych vám popsal, jak mě Pán vedl při přípravě na dnešní shromáždění. Na začátku ledna jsem se věnoval uspořádání myšlenek a přípravě osnovy toho, co bych vám chtěl přednést. Věděl jsem, že podle plánu k vám má v únoru promluvit starší David A. Bednar, a tak jsem se ho zeptal, zda již ví, na jaké téma bude hovořit.

Byl jsem překvapen, když odpověděl, že jeho proslov bude o tom, jak se pevně držet železné tyče. To byl přesně název, který jsem zvolil pro svůj proslov. Pěvecký sbor již nacvičoval tuto krásnou píseň, kterou nám právě zazpíval.

Když jsme se starším Bednarem hovořili o poselství, které jsme si připravili, bylo zřejmé, že jsme k tématu přistupovali odlišně. Starší Bednar se na okamžik zamyslel a řekl: „Pán má rád mladé dospělé členy Církve. Je v tom určitý záměr. Jde o poselství, které si Pán přeje předat.“ Rozhodl jsem se tedy pokračovat v přípravě svého proslovu.

Potom, přesně o týden později a před proslovem staršího Bednara, president Boyd K. Packer, zastupující president Kvora dvanácti apoštolů, pronesl proslov na zasvěcujícím shromáždění na BYU, který nazval:

*Lehiův sen a vy.*¹ Do svého proslovu rovněž začlenil, co to znamená pevně se držet železné tyče.

Bratři a sestry, Pán si přeje, abyste o tomto tématu přemýšleli.

Z proslovů presidenta Packera a staršího Bednara, i z vlastního studia Knihy Mormonovy, si jistě vzpomenete na klíčové prvky Lehiova snu o stromu života. Starší Bednar nás učil, že strom života, popisovaný jako láska Boží, představuje Ježíše Krista, a že radost a štěstí přijaté požitím ovoce stromu symbolizuje požehnaní Spasitelova usmíření (viz 1. Nefi 8:10; 11:8–9, 21–24).²

Byla tam také veliká a prostorná stavba (viz 1. Nefi 11:35–36; 12:18). Proslov presidenta Packera otevřel mou mysl novým způsobům přemýšlení o této části snu.

Ve snu byly také mlhy temnoty (viz 1. Nefi 12:16–17) – představující ďáblova pokušení – které skrývaly cestu (viz 1. Nefi 8:19–22) vedoucí ke stromu. Nakonec tam byla železná tyč (viz 1. Nefi 11:24–25) – představující slovo Boží – umožňující člověku úspěšně projít mlhami temnoty a přijít ke stromu.

Pěvecký sbor tak krásně zpíval:

*Chyť se a drž, té železné tyče,
pevné, jasné, pravé.
Tou železnou tyčí slovo Boží je,
jež nás bezpečně vede.*³

Bylo nádherné slyšet tuto píseň i ve španělštině a portugalštině, a přáli bychom si, abychom ji mohli vyslechnout v jazyce každého, kdo nás dnes večer poslouchá.

Nefi nám slíbil, že „ti, již budou slovo Boží poslouchati a budou se ho pevně držeti, nikdy nezhynou; ani pokušení... protivníka je nemohou přemoci... a svěsti ke zničení“. (1. Nefi 15:24.)

Oním slovem Božím je železná tyč. Rád o tom přemýšlím takto: slovo Boží obsahuje tři velmi silné prvky, které se proplétají a navzájem podporují, aby vytvořily neochvějnou tyč. Mezi tyto tři prvky patří

zaprvé písmo neboli slova dávných proroků. Patrně si pamatujete pronikavou otázku, kterou minulý měsíc položil starší Bednar: „Čteme a studujeme písmo a hledáme v nich, vy i já, každý den tak, že se díky tomu můžeme pevně držet tyče ze železa?“⁴

Druhým prvkem slova Božího je osobní zjevení a inspirace, které k nám přicházejí skrze Ducha Svatého. President Packer to řekl takto:

„Držíte-li se tyče, *pocítíte*, jak postupujete vpřed s darem Ducha Svatého...

... Uchopte železnou tyč a nepouštějte se jí. Skrze moc Ducha Svatého můžete *pocítovat*, jak postupujete životem. (Viz 3. Nefi 18:25; NaS 9:8).“⁵

Mým dnešním tématem je třetí prvek, životně důležitý přídavek proplétající se s prvními dvěma prvky. Tato třetí součást železné tyče představuje slova žijících proroků. Musíme se také pevně držet slova Božího, jak ho předávají žijící proroci. Modlím se, abychom dnes večer během našeho společně stráveného času zbystřili svou pozornost k tomu, co žijící proroci učí, urychlili svou reakci na to, čemu se od nich učíme, a prohloubili své porozumění tomu, co to znamená *pevně se držet* jejich slov.

Slova žijících proroků

President George Q. Cannon, v té době člen Prvního předsednictva, před mnoha lety řekl:

„Máme Bibli, Knihu Mormonovu a Knihu nauky a smluv, ale všechny tyto knihy, bez žijících proroků a neustálého přílivu zjevení od Pána, by nedovedly žádný lid do celestiálního království Božího. To se může zdát podivným prohlášením, ale jakkoli podivně to zní, je to nicméně pravda.

Samozřejmě všechny tyto záznamy mají nekonečnou hodnotu. Nemohou být dostatečně oceněny, ani je nelze dostatečně důkladně prostudovat. Ale samy o sobě, se vším tím světlem, které dávají, nepostačují k tomu, aby vedly děti lidské a dovedly je do přítomnosti Boží. Toto vedení vyžaduje žijící kněžství a neustálé zjevení od Boha lidem podle okolností, v nichž se nacházejí.“⁶

My, kteří jsme dnes večer zde, samozřejmě chováme lásku k presidentu Gordonu B. Hinckleymu, ke dvěma rádcům v Prvním předsednictvu a ke Kvoru dvanácti apoštolů. Ale i když tuto naši lásku a oddanost připouštíme, chtěl bych se zeptat: „Nemohla by naše

pozornost radám a učení těchto Bratří být aktivnější, hloubavější a vnímavější?“

Přemýšlejte, jak byste odpověděli na níže uvedené otázky:

Dokázali byste mi vyjmenovat tři členy Prvního předsednictva a všechny ty, již tvoří Kvorum Dvanácti? Toto je 15 mužů, které vy i já podporujeme jako proroky, vidoucí a zjevovatele.

Kdybychom ukázali obrázky těchto Bratří, poznali byste každého z nich? Jen zřídka věnujeme hlubší pozornost někomu, koho nepoznáváme nebo neznáme.

Dokázali byste se se mnou podělit o nějakou radu Prvního předsednictva a Kvora dvanácti apoštolů z poslední říjnové generální konference? A dokázali byste říci, co znepokojuje presidenta Hinckleyho, presidenta Monsona a presidenta Fausta v poselstvích Prvního předsednictva v *Ensignu* nebo v *Liahoně* během prvních tří měsíců tohoto roku?

A co je možná důležitější, dokázali byste se se mnou podělit o své nedávné rozhodnutí změnit něco ve svém životě díky radě, kterou jste obdrželi od jednoho z těchto 15 mužů?

Důvod, proč jsou naše odpovědi na tyto otázky tak důležité, spočívá v povolání a zodpovědnosti Prvního předsednictva a Dvanácti apoštolů. Kdykoli byla založena Pánova Církev, Pán povolal proroky a apoštoly. Spasitel řekl: „Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil, a [vysvětlil].“ (Jan 15:16.) Toto vysvěcení přináší těmto mužům duchovní moc a závažnou zodpovědnost – moc vědět a svědčit a zodpovědnost učit a žehnat. Přináší také zodpovědnost a zaslíbení nám. Máme zodpovědnost naslouchat a následovat, a je nám slíbeno, že požehnání budou následovat, budeme-li jejich slovům věřit a budeme-li podle nich jednat.

Když Pán po svém vzkříšení povolal dvanáct učedníků v Americe, učil lid takto: „Požehnání budete, budete-li dbáti slov těchto dvanácti, které jsem vyvolil z prostředku vás, aby vám žehnali a byli služebníky vašimi.“ (3. Nefi 12:1.) V naší době, ve velice obtížném období, Pán Svatým přislíbil: „Bude-li lid můj poslouchati hlas můj a hlas služebníků mých, jež jsem určil, aby vedli lid můj, vizte, vpravdě pravím vám, nepohne se z místa svého.“ (NaS 124:45.)

Toto je Pánův vzor. Povolává 15 mužů z „běžných stezek života“⁷ a obdarovává je klíči a mocí, aby nás vedli

a řídili. Nejsme nuceni být poslušnými; neexistuje žádné donucování. Budeme-li ale pozorní k jejich slovům, budeme-li vnímaví a ochotní změnit své chování, když Duch Svatý potvrzuje jejich rady, nepohneme se ze svého místa – což znamená, že se budeme pevně držet železné tyče a navždy zůstaneme bezpečně na cestě vedoucí ke stromu života.

Jak vyhledáváme rady žijících proroků a jak se jich pevně držíme? Posuďme tuto otázku tak, že se hlouběji zamyslíme nad třemi slovy, která používáme při vyjádření podpory těmto mužům – *proroci*, *vidoucí* a *zjevovatelé*.

Proroci

Zaprvé slovo *prorok*. Apoštol Jan řekl, že „svědectví... Ježíšovo jestiž duch prorocství“ (Zjevení 19:10). Proroci svědčí o Kristu. Jejich jisté svědectví o žijícím Kristu je jedním z největších požehnání, které poskytují Církvi a světu. Pán prohlásil, že tito muži mají být „zvláštními svědky jména Kristova na celém světě“ (NaS 107:23). Především pozvedají svůj hlas na svědectví o Jeho božskosti a o tom, že skutečně žije. Toto svědectví zrozené z jejich učenictví a posílené v jejich vysvěcení může mít důležitý vliv na naše pocity.

Jejich svědectví je vyjadřováno prostě a umožňuje Duchu Svatému, aby nesl svědectví do našeho srdce. Například je můžeme slyšet vydávat svědectví těmito slovy: „Tak jistě, jako vím, že jsem zde já a že jste zde vy, vím, že Ježíš je Kristus. On žije!“⁸ Nebo „Vím zcela jistě, že Ježíš je náš božský Spasitel, Vykupitel a Syn Boha Otce. Víím o tom, že skutečně žije, díky vjemu nezaměnitelnému a tak posvátnému, že o něm nemohu hovořit.“⁹

I když tato prohlášení jsou mocná, v srdci nás hřeje a posiluje ono duchovní potvrzení, které je doprovází.

Když Mormon vysvětloval úlohu andělů, řekl:

„A úřadem jejich služby [služby andělů] je... připravovati mezi dětmi lidskými cestu hlásáním slova Kristova vyvoleným nádobám Páně, aby ti mohli o něm vydávati svědectví.

A činěním tohoto Pán Bůh připravuje cestu, aby zbytek lidí mohl míti víru v Krista a aby podle moci jeho mohl Duch Svatý míti místo v srdci jejich.“ (Moroni 7:31–32.)

První předsednictvo a Kvorum dvanácti apoštolů jsou Pánovy vyvolené nádoby.

Naše vlastní víra ve Spasitele roste a rozvíjí se v různých obdobích našeho života. Mohou nás potkat chvíle pochybností nebo ztráty odvahy, kdy máme pocit, že jsme zahaleni mlhami temnoty. Nepodceňujte to, co se každý z nás může naučit z posvátného, jistého svědectví o Spasiteli, které vydávají Jeho zvláštní svědkové. Toto svědectví, přijaté v duchu víry, nás posílí v těžké chvíli a bude nám oporou při našem putování po cestě vedoucí ke stromu života. Držte se pevně slov proroků. Přemíťte o nich. Věřte jim. Důvěřujte jim. Následujte je.

Dovolte mi uvést jeden příklad. Jeden můj mladý ženatý přítel při tragické nehodě ztratil svou dcerku. V následujících měsících mu společně s osamělostí, s otázkami „proč“ a se smutkem začaly do života vstupovat pochybnosti. Řekl mi, že si již není jistý tím, čemu věří. Navrhl jsem mu, že by v tomto obtížném období měl možná trochu méně podléhat pochybnostem a trochu více důvěřovat slovům Spasitele a Spasitelových vyvolených nádob. Přítel se ponořil do písem, slibů Spasitele a do odvážných ujišťujících svědectví žijících proroků. Pevně se držel jejich jistého svědectví o Spasiteli, když se zdálo, že jeho vlastní svědectví ochabuje. Pevně se držel železné tyče. Za čas se temnota rozptýlila, jeho pohledu se opět ukázal strom a on požil z drahocenného plodu usmíření.

Vidoucí

A dále, kdo je to *vidoucí*? V Knize Mormonově vysvětlil Ammon úlohu vidoucího králi Limhiovi: „Ale vidoucí může vědět o věcech, jež jsou minulé, a také o věcech, jež mají přijít, a jimi budou všechny věci zjeveny,... a skryté věci vyjdou na světlo a věci, jež nejsou známé, budou jimi oznámeny.“ (Mosiáš 8:17.)

Podívejte se na tento krásný obrázek:



Co vidíte? Neprojeli byste se rádi na kánoji v tomto pokojném prostředí? Nevypadá to lákavě?

Co kdyby se váš pohled najednou rozšířil a vy jste spatřili toto:



Projížďka kánoí by se velmi lišila od toho, co jste zprvu očekávali.

V duchovním slova smyslu vidí vidoucí více do šířky. Vidí to, co my někdy vidět nemůžeme. Jejich slova a rady nám pomáhají vidět více do šířky. Budeme-li se řídit jejich radami a budeme-li se pevně držet železné tyče, budeme v bezpečí.

Dovolte mi uvést jeden příklad. President Hinckley mocně promluvil o požehnání desátku. Často mluví o tomto tématu i s generálními autoritami. Řekl:

„Můžeme platit desátek. Není to ani tak otázka peněz, jako otázka víry...

Naléhám na vás,... na každého z vás, abyste vzali Pána za slovo v této důležité věci.“¹⁰

„Znovu zdůrazňujeme slib Páně daný v dávné době skrze proroka Malachiáše, že těm, již jsou k němu poctiví v placení desátku a obětí, otevře průduchy nebeské, že nebudou mít dost místa, aby zaslíbená požehnání přijali.“¹¹

Na podzim roku 2001 byli tři z Dvanácti ve stejnou dobu v Brazílii a každý učil příslibům plynoucím z poctivého desátku. O několik měsíců později byla mladá studentka vysoké školy v São Paulu podrobena zkoušce. Pracovala a chodila do školy. Zde jsou její slova, jak je vyprávěl president Hinckley:

„Universita, na které jsem studovala, měla nařízení, které zakazovalo studentům, [kteří nezaplatili všechny poplatky] chodit na zkoušky...

Čelila jsem vážným finančním problémům. Výplatu jsem brala ve čtvrtek. Když jsem si udělala měsíční rozpočet, zjistila jsem, že nebudu mít dost peněz na zaplacení jak desátku, tak university. Musela jsem se tedy rozhodnout mezi těmito dvěma možnostmi. Zkoušky, které probíhají po dvou měsících studia, začnou příští týden, a pokud je neabsolvuji, mohla bych ztratit celý školní rok. Prožívala jsem velká muka... Byla jsem zničená žalem. Měla jsem před sebou bolestivé rozhodnutí a nevěděla jsem, jak se mám rozhodnout.“

Skrze modlitbu se rozhodla, že bude důvěřovat v Pána a ve slova proroků. V neděli zaplatila desátek. Druhého dne hledala způsob, jak by mohla jít na zkoušky, ale na řešení nepřišla. Potom vysvětlila, co se stalo:

„Končila pracovní doba a můj zaměstnavatel za mnou zašel a dal mi poslední pokyny pro ten den... Najednou se zarazil a... zeptal se: ‚Jak jde studium na vysoké škole?‘ Byla jsem překvapená... Jediná odpověď, na kterou jsem se zmohla,... byla: ‚Všechno jde výborně!‘ Pozorně se na mě podíval a znovu se rozloučil...

Náhle do místnosti vstoupila sekretářka a řekla, že mám velké štěstí! Když jsem se jí zeptala proč, odvětila: ‚Zaměstnavatel právě oznámil, že ode dneška bude společnost plně hradit vaši školu a učebnice. Než odejdete, zastavte se u mě a sdělte mi, kolik to dělá, abych vám zítra mohla vystavit šek.‘“

Studentka pak popsala své pocity: „Když [sekretářka] odešla, s pokorným pláčem jsem na místě poklekla a děkovala jsem Pánu za Jeho štědrost. Řekla jsem Nebeskému Otci, že mi nemusel tolik žehnat. Potřebovala jsem pouze jednu měsíční splátku, a desátek, který jsem zaplatila v neděli, byl příliš malý v porovnání s částkou, kterou jsem získala! Během oné modlitby mi přišla na mysl slova zaznamenaná v Malachiášovi [a tak často opakovaná proroky a apoštoly]: ‚Zkuste mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, nezotvírám-liť vám průduchů nebeských, a nevyleji-li na vás požehnání, tak že neodoláte.‘ (Malachiáš 3:10.)“¹²

Když byla zahalena mlhami temnoty, rozhodnutí bylo obtížné; výsledek byl nejistý. Ona se ale pevně držela železné tyče. Její víra v Pána a v Pánovy proroky byla potvrzena. I když řešení všech situací nemusí být tak bezprostřední, zaslíbení pro ty, již čestně dodržují zákon desátku, jsou zcela jistá.

Slyšel jsem presidenta Thomase S. Monsona, jak říká bývalým misionářům: „Existuje jeden způsob, jak zůstanete vždy aktivní v Církvi – vždy buďte poctiví v placení desátku.“ Jaký to nádherný slib!

Zjevovatelé

A konečně: *zjevovatel*. „Anglické slovo *revelation* [zjevení] je přeloženo z řeckého slova *apocalypse*, což znamená oznámit nebo odhalit.“¹³ První předsednictvo a Kvorum dvanácti apoštolů oznamují jako zjevovatelé, jaké jsou Pánovy konkrétní záměry ohledně nás a jak na ně máme reagovat. Navíc, protože čelíme mnoha rozhodnutím a volbám, zjevovatelé pomáhají směřovat naši pozornost na to, co je během naší pouťi smrtelností nejdůležitější. Pomáhají nám zaměřit pozornost.

V srpnu 2005 nás president Hinckley vyzval, abychom do konce roku přečetli Knihu Mormonovu. Pomohl zaměřit náš volný čas na to, co by Pán chtěl, abychom dělali. Jak tomu u výzev proroků často bývá, president Hinckley uvedl i slib – slib, který je dnes určitě stejně platný, jako když ho pronesl v srpnu 2005. Řekl toto: „Bez výhrady vám slibuji, že pokud se každý z vás bude držet tohoto jednoduchého návodu, nehledě na to, kolikrát jste již Knihu Mormonovu možná přečetli, vstoupí do vašeho života a do vašeho domova v ještě větší míře Duch Páně, posílí se vaše odhodlání kráčet v poslušnosti Jeho příkázání a vzroste vaše svědectví o tom, že Syn Boží skutečně žije.“¹⁴

Nebyli jsme požehnáni právě tak, jak prorok přislíbil?

Jedna sestra z Ukrajiny napsala: „Každé ráno jsem prosila o to, aby byl Duch Svatý mým společníkem, aby mohl osvěcovat mou mysl. A stal se zázrak: Kniha Mormonova se pro mě otevřela jako nová. Obdržela jsem odpovědi na otázky, které jsem si celá léta pokládala.“ Jeden bratr z Německa napsal: „Protože jsem každý den studoval déle, navázal jsem spojení jako nikdy předtím. Kniha Mormonova je skutečně plná svědectví o Ježíši Kristu. Kvůli Duchu, kterého jsem pocítil, se prohloubilo moje svědectví o Vykupiteli.“¹⁵ A co tato slova od mladé rodiny v Utahu? „Přemýšleli jsme, zda náš čtyřletý syn vůbec poslouchá [když jsme četli Knihu Mormonovu], ale jednoho dne, když jsme se ho zeptali, proč je u něho v pokojíčku takový nepořádek, odpověděl: „Někdo mi to tu vyplenil!“¹⁶

Zde je další příklad úlohy zjevovatele. President Hinckley důrazně radil vám, svobodným dospělým Církve, abyste získali tolik vzdělání, kolik je jen možné. Na říjnové generální konferenci řekl: „Chtěl bych vás upozornit na další záležitost, která mě velmi trápí. Ve zjevení Pán nařídil, že tento lid má usilovat o veškeré možné vzdělání. Vyjádřil se ohledně toho zcela jasně.“¹⁷

Co je onou záležitostí, která ho velmi trápí? Vzdělání. Kdo to vyjádřil zcela jasně? Pán. Kdo vám to zjevuje? Jeho prorok. Ano, hovoří přímo k vám.

Pocházíte-li z rodiny, která má na vzdělání jen málo prostředků, možná si nejste jisti, co to pro vás znamená. Když si nejste jisti, držte se pevně železné tyče. Důvěřujte slovům proroka! Odpovědi přijdou.

V některých částech světa, například ve Spojených státech a v Evropě, to může znamenat, že musíte prodat svůj automobil nebo žít ve skrovnějších podmínkách, abyste dál studovali na škole nebo abyste se do ní vrátili. V jiných oblastech světa může být obětí větší. V některých zemích může pomoci Stálý vzdělávací fond. V téměř všech případech bude nalezení vaší cesty vyžadovat, abyste měli víru, důvěru v Pána a v Pánova proroka – abyste se pevně drželi železné tyče. Pokud si nejste jisti, jak se řídit konkrétní radou proroka, z celého srdce se modlete a pohovořte si o svých starostech se svými rodiči a se svým biskupem. I když to bude vyžadovat trpělivost a víru, slibuji vám, že odpovědi přijdou a cesta se vám otevře.

Viděl jsem, jak odpovědi přišly k mnoha mladým lidem víry v Latinské Americe. Tisíce se jich pevně drží železné tyče, důvěřují presidentu Hinckleymu a snaží se získat vzdělání.

Prorocké vedení plyne od každého člena Prvního předsednictva a Kvora dvanácti apoštolů, jimž všem vyjadřujeme podporu jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům. Kdybychom měli čas, mohli bychom si projít rady od každého z nich.

Dovolte mi, abych vám uvedl příklad rady od jednoho člena Dvanácti. Téměř před dvěma lety vás starší Dallin H. Oaks oslovil v podobný večer, jaký máme dnes. Asi si pamatujete, že upoutal vaši pozornost tím, když nastolil téma schůzek namísto „vysedávání s přáteli“. Řekl: „Moji mladí svobodní přátelé, radíme vám, abyste usměrnili své vztahy s opačným pohlavím podle vzoru schůzek, které v sobě mají potenciál vypsět v manželství, nikoli podle vzoru vysedávání

s přáteli, jehož jedinou vyhlídkou je vyspět v týmové sporty, jako je třeba fotbal.“¹⁸

A teď důležitá otázka: Co jste udělali po vyslechnutí jeho proslovu? Změnilo se něco? Starší Henry B. Eyring uvedl toto varování:

„Opomínáme-li se řídit prorockou radou, snižuje to naši moc přijímat inspirované rady v budoucnosti...

Pokaždé, když jsem se v životě rozhodl odložit následování inspirované rady nebo když jsem se rozhodl, že jsem výjimka, poznal jsem později, že jsem si tím uškodil. Pokaždé, když jsem uposlechl rady proroků, pocítil jejich potvrzení v modlitbě a potom se jimi řídil, zjistil jsem, že to umocnilo mé bezpečí.“¹⁹

Jak vaše skutky v posledních dvou letech prokazují, že se pevně držíte železné tyče? Ti, kteří kladně a neprodleně zareagovali na radu staršího Oakse, jistě zjistili, že následovala požehnání nebes. Dovolte mi, abych vám přečetl část dopisu, který do církevního ústředí poslali manželé z Arizony asi rok po jeho proslovu:

„Vaše slova měla trvalý dopad na náš život...

... Vaše přímá a jasná rada nám pomohla uvědomit si, že schůzky jsou příležitostí navzájem se lépe poznat a nikoli bezprostřední závazek k dlouhodobému vztahu nebo sňatku.“²⁰

Výsledkem bylo, že v květnu *se vzali* v chrámu Washington D.C.

Chtěl bych nyní pozvat svou manželku Kathy, která těmto zásadám tak dobře učila naši rodinu, aby vám řekla, jak ona vnímá důležitost slov proroků.

Poznámka od sestry Kathy Andersenové

Milí bratři a sestry, před 20 lety jsem měla zážitek, který na mě hluboce zapůsobil. Žili jsme tehdy na Floridě. Vzali jsme děti do střediska kůlu a tam jsme společně naslouchali generální konferenci. Zanedlouho nám přišlo konferenční vydání časopisu *Ensign* poštou. Rozhodli jsme se, že během rodinného domácího večera budeme každý týden studovat jeden konferenční proslov, který pronesl některý člen Prvního předsednictva nebo Kvora dvanácti apoštolů.

Naše děti byly malé, ale už měly dostatečný věk na to, aby uměly číst, a my jsme chtěli, aby každý člen rodiny měl kopii proslovů, abychom je mohli společně číst, studovat a abychom si v nich mohli zatrhnout. Na Floridě nebyl obchod, kde bychom si mohli koupit další výtisky časopisu *Ensign*, a tak jsem zašla

do místního kopírovacího střediska, abych si proslovy pro svou rodinu okopírovala.

Když jsem to měla hotové, vzala jsem kopie k pokladní, která spočítala cenu kopií a oznámila mi, že mám zaplatit asi 50 dolarů. Stydím se přiznat, že se mi z toho trochu sevřel žaludek. Pomyslela jsem si: „To je hodně peněz za kopie proslovů pro naše děti.“ Ale pak, bratři a sestry, mi srdcem pronikla tato myšlenka: „Jakou cenu pro tebe a tvou rodinu má to, že máte slova Božích proroků?“

Věděla jsem tehdy, a vím to s ještě větší jistotou nyní, že pro nás a pro naši rodinu mají tu cenu největší. Mají tu největší cenu i pro vás a pro vaši budoucí rodinu. O tom vydávám svědectví ve jménu Ježíše Krista, amen.

„Jako z mých vlastních úst“

Je úžasné požehnání být ženatý s osobou, která má čistou a neoblomnou víru. Miluji tě, Kathy, a jsem za tebe vděčný.

Za měsíc budeme mít příležitost účastnit se generální konference Církve a slyšet poselství mužů, o nichž jsme dnes večer hovořili. Generální konference je příležitostí, kdy se máme zastavit v tom, co děláme, abychom naslouchali Pánovým služebníkům a abychom v příštích měsících s modlitbou stanovili směr, kterým se budeme ubírat. Zvažte prosím tyto otázky:

- Vyznačil jsem si jasně generální konferenci v kalendáři, abych mohl naslouchat každému zasedání, které pro mě bude dostupné?
- Jak se v tomto nadcházejícím měsíci připravím na to, abych byl duchovně připraven přijmout daná poselství?

A v závěru generální konference se můžeme ptát:

- Jaké konkrétní dojmy jsem obdržel během konference?
- Jaké nezbytné změny podniknu ve svém životě?

Železná tyč je slovo Boží. Písma, slova žijících proroků a dar Duchu Svatého mají velkou moc a schopnost uchovat nás v bezpečí. Držme se pevně slov proroků. Držme se pevně železné tyče.

Rád bych zakončil zážitkem, který se nám stal v březnu 2000. Byli jsme se sestrou Andersenovou pozváni, abychom se zúčastnili zasvěcení chrámu Albuquerque v Novém Mexiku. Věděl jsem, že budu požádán, abych promluvil, a že můj proslov má být krátký.

Oblečení v bílém jsme vstoupili do celestiální místnosti. President Hinckley seděl v prostředním křesle, po jeho pravici byl jeden člen Dvanácti a já jsem byl po jeho levici. Když jsme uctivě čekali na první zasedání, naplnil mě jasný a konkrétní dojem, že mám upravit proslav, který jsem si připravil. Dostal jsem toto vnuknutí: „Hovoř o klíčích. Hovoř o klíčích.“

Rychle jsem zalistoval písmo, abych našel pasáže, které vysvětlují, že klíče kněžství byly vráceny na zemi. Potom – a pamatuji si to, jako by to bylo včera – mi do mysli a srdce vstoupil mocný duchovní pocit. Tím pocitem, který mi planul v srdci, bylo toto: „Ten, který sedí vedle tebe, drží všechny klíče kněžství na zemi. Ten, který sedí vedle tebe, drží všechny klíče kněžství na zemi.“

Zhluboka jsem se nadechl. Podíval jsem se krátce na presidenta Hinckleyho. Nemohl jsem popřít onen mocný projev Ducha. Pomyslel jsem na tento verš:

„Neboť slovo jeho budete přijímati jako z mých vlastních úst...“

Neboť konáním těchto věcí vás brány pekelné nepřemohou; ano, a Pán Bůh rozptýlí před vámi moci temnoty a způsobí, aby se nebesa zachvěla pro vaše dobro.“ (NaS 21:5–6.)

Bůh, náš Nebeský Otec, žije a má nás rád. Jeho Jednorozený Syn, Ježíš Kristus, je náš Spasitel. On je vzkříšen. On žije. Společně se ukázali proroku Josephu Smithovi. President Gordon B. Hinckley je v dnešní době Pánovým pomazaným prorokem, kterému byly svěřeny všechny klíče kněžství na zemi. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen.

ODKAZY

1. Viz Brigham Young University devotional address, Jan. 16, 2007. A copy of President Packer's address *Lehi's Dream and You* can be found online at speeches.byu.edu.
2. Viz *Rezervoár živé vody* (fireside CVS pro mladé dospělé, 4. února 2007), 6.
3. „Železná tyč“, *ZNPPD* 2, č. 67.
4. *Rezervoár živé vody*, 7.

5. *Lehi's Dream and You*, 3–4.
6. *Gospel Truth*, sel. Jerreld L. Newquist, 2 vols. (1974), 1:323. President Wilford Woodruff, čtvrtý president Církve, o významu žijících proroků řekl: „Kdybychom před sebou měli každé zjevení, které Bůh kdy dal člověku; kdybychom měli Knihu Enochovu; kdybychom před sebou měli dosud nepřeložené desky v anglickém jazyce; kdybychom měli záznamy sv. Jana Zjevovatele, které jsou zapečetěny, a všechna ostatní zjevení, a ona byla zde navržena do výšky sta stop, církev a království Boží by přesto nemohlo růst, v tomto ani v jakémkoli jiném věku světa, bez žijících proroků Božích.“ (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham [1946], 53.)
7. Boyd K. Packer, Conference Report, Oct. 1996, 5; or *Ensign*, Nov. 1996, 6.
8. Boyd K. Packer, *Liahona*, červenec 2000, 10.
9. James E. Faust, Conference Report, Apr. 1995, 83; or *Ensign*, May 1995, 63.
10. Conference Report, Oct. 1985, 110; or *Ensign*, Nov. 1985, 85.
11. Gordon B. Hinckley, Conference Report, Apr. 1984, 69; or *Ensign*, May 1984, 47.
12. *Liahona*, květen 2002, 85–86.
13. Bible Dictionary, „Revelation“, 762.
14. „Pronikavé a pravdivé svědectví“, *Poselství prvního předsednictva*, srpen 2005.
15. „Something Remarkable: Testimonies of the Blessings“, *Ensign*, Dec. 2006, 17.
16. „Taking the Challenge“, *Ensign*, Dec. 2006, 14.
17. *Liahona*, listopad 2006, 60.
18. *Celoživotní oddanost* (fireside CVS pro mladé dospělé, 1. května 2005) 5–6.
19. Conference Report, Apr. 1997, 33; or *Ensign*, May 1997, 25.
20. Dopis datovaný 19. listopadu 2006.